

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์

A Developing of Students' Achievement in "Kum Soin" by Using Exercise Sets for Grade 7 Students in NadunPrachasan School

ณัฐจิราภรณ์ อะสุรินทร์, กมลทิพย์ วรเชษฐ์, กฤติยาภรณ์ จันทร์หา, กาญจนา คำสะไมล์ และจักรกฤต ปัตติลาพัง

Natthiraporn A-surin, Kamontip Worachet, Krittiyaporn Chanha, Kanchana Khamsamilee, and Chakkrit Patti-lapang

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Faculty of Education, Rajabhat MahaSarakhm University

Corresponding author, E-mail: Tookkatakatai@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ ที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกกับเกณฑ์ร้อยละ 75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ ที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึกกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 33 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำซ้อน จำนวน 3 แผน 2) ชุดแบบฝึกเรื่องคำซ้อน จำนวน 3 ชุด 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำซ้อน 20 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบทีสำหรับกลุ่มเดียวและกลุ่มไม่อิสระผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำซ้อนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำซ้อนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำซ้อนโดยใช้ชุดแบบฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: คำซ้อนชุดแบบฝึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจ

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) compare the academic achievement in “Kum Soin” of the students in grade 7, NadunPrachasan School who study by using exercise sets with 75% criterion, 2)compare the academic achievement in “Kum Soin” of the students in Grade 7, NadunPrachasan School who study by using exercise sets between pre- and post-learning, and 3) to study the satisfaction of grade 7 students at NadunPrachan School towards organizing learning activities on “Kum Soin”by using the exercise sets. The participants were 33 students in MathayomSuksa 1/1 at NadunPrachasan School, semester 2, academic year 2016, collected by cluster random sampling. The research instruments were 1) 3-“Kum Soin” learning management plans, 2) 3-“Kum Soin” exercises sets, 3) 20 questionnaires for the study achievement test, and 4) 5-satisfaction questionnaires for learning activities. The statistics were used in data analysis: percentage, mean, standard deviation. and t- tests for one sample and dependent sample. The research results showed that :

1) The students'academic achievement in “Kum Soin” had a higher than the 75%criteria statistical significance at the .05 level.

2)The students'academic achievement in “Kum Soin” after learning had higher than before learning statistical significance at the .05 level.

3) the students were satisfied towards organizing learning activities on “Kum Soin”by using the exercise sets for overall is at a high level.

Keywords: “Kum Soin”, Exercisesets ;Achievement ; and Satisfaction

บทนำ

การใช้ภาษาไทยของนักเรียนไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ซึ่งอาจเป็นไปตามยุคสมัยที่มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น ทำให้คนมุ่งความสนใจและให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นไป ทำให้นักเรียนขาดทักษะในการใช้ภาษาไทย ซึ่งภาษาไทยนั้นเป็นเอกลักษณ์เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานการดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษายังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ดังนั้นภาษาไทยเป็นเครื่องหมายของความเป็นชาติเอกราชที่มีประวัติความเป็นมายาวนานมีลักษณะเฉพาะนอกเหนือจากเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยทุกคนควรศึกษาเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้สามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียน และคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เป็นสื่อในการศึกษาการเรียนรู้ภาษาไทยระดับที่สูงขึ้นและในการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นๆ ซึ่งภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ [1]

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยเรื่องคำซ้อน พบว่า การเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกในการสอนคำซ้อน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น เนื่องจากชุดแบบฝึกเป็นการนำเอาแบบฝึกหลายอย่างมากกว่า 2 ชนิดขึ้นไปมาใช้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องในเวลาเดียวกันและมีคุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันชุดแบบฝึกอย่างหนึ่งอาจใช้วัดเพื่อหาความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่อวัดความเข้าใจในเนื้อหาและ

ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง การใช้ชุดแบบฝึกจึงเสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน มีลักษณะเป็นชุดฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำ โดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจจะเป็นการฝึกแก้ไขจุดบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะยิ่งขึ้นมีส่วนช่วยให้เด็กเกิดกำลังใจในการทบทวนภูมิปัญญาที่ได้เกิด ความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำ [2]ชุดแบบฝึกจึงเป็นสื่อที่สามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมากถึงมากที่สุด

ที่ผ่านมาผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำซ้อน อยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนมากต้องอาศัยการบูรณาการของทักษะต่างๆ เข้าด้วยกัน ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำชุดแบบฝึกมาเป็นแนวทางในการแก้ไขการเรียนคำซ้อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้หลายรูปแบบเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วยิ่งขึ้น มีความสามารถในการเขียนดีขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำซ้อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ โดยใช้ชุดแบบฝึกกับเกณฑ์ร้อยละ 75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่อง คำซ้อนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ โดยใช้ชุดแบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึก

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์จำนวน 277 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์จำนวน 33 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดแบบฝึก เรื่อง คำซ้อน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์จำนวน 277 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์ จำนวน 33 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Cluster Random Sampling)

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) [3] โดยมีวิธีวิจัยดังนี้

การสุ่ม	กลุ่ม	ทดสอบ ก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบ หลัง
-	E	O1	X	O2

เมื่อ E แทนกลุ่มตัวอย่าง
 O1 แทนการทดสอบก่อนเรียน

X แทนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ

O2 แทนการทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเขียนคำซ้อนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนคำซ้อน

การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเขียนคำ

ซ้อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้สาระสำคัญ หลักการ และเนื้อหา สำหรับเป็นแนวทางการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดแบบฝึก

1.2 ศึกษาคู่มือการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3 ศึกษาคู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุด วิชาภาษาและวรรณคดีวิภาษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

1.4 ศึกษาคู่มือการประเมินผลการเรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางด้านการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ยึดตามขั้นตอน การฝึกทักษะการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในแต่ละแผนการสอนจะตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเลือกกิจกรรมเตรียมสื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรม ทาวิธิตและประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แล้วกำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 แผน นำมาจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดแบบฝึก เรื่องการเขียนคำซ้อนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พร้อมแบบประเมินไป

เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
ความเหมาะสม

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงรูปแบบการ
เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้ถูกต้อง เขียนให้กระชับให้กระชับได้
ใจความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้
เนื้อหา ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อ
ตรวจสอบความถูกต้องของตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์
การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การ
วัดและประเมินผล และแบบฝึกทักษะสอดคล้องกับแผนการจัดการ
เรียนรู้แต่ละประเภทมีความเหมาะสมกับผู้เรียนภาษาไทย พบว่ามี
ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.97

2. แบบทดสอบวัดความสามารถเรื่องคำอ่าน เป็นแบบปรนัย
เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ข้อสอบที่มีค่าความ
สอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าความยากตั้งแต่ 0.27-0.76 มีค่า
อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.47 มีค่าความเชื่อมั่น 0.65

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถเรื่องคำอ่าน
ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทยศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ วิธีการหาความ
เชื่อมั่น ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน
คำอ่าน

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน
คำอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัย
ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหา
เนื้อเรื่องที่นำมาสร้างแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับระดับชั้นที่ทำการ
วิจัย

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้
ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียน ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อกำหนดจำนวนข้อสอบของแต่ละจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมทั้งข้อสอบที่ต้องการจริง และข้อสอบส่วนที่ออกเกิน
ไว้

2.4 สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ให้
ครอบคลุมเนื้อหา สาระการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง

คำอ่าน แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
จำนวน 29 ข้อ เพื่อใช้จริง 20 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา สาระและเสนอแนะส่วนที่
บกพร่อง แล้วนำไปปรับปรุงในประเด็นที่อาจารย์ที่ปรึกษาชี้แนะ

2.6 นำแบบทดสอบที่แก้ไขข้อบกพร่องแล้ว เสนอ
ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม พร้อมเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อตรวจสอบความ
เที่ยงตรงของเนื้อหาจุดประสงค์ ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้
และด้านการวัดผลเพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่าง
แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำอ่านกับจุดประสงค์การ
เรียนรู้

2.7 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
ข้อคำถามของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนคำอ่าน
กับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC
(Index of Item Objective Congruence) และข้อสอบแต่ละข้อ
จะต้องมีค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเป็นข้อสอบที่
อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือจุดประสงค์การเรียนรู้

2.8 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ
ผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบ แล้วนำไปทดสอบ กับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกมลาลัยอำเภอกมลาลัยจังหวัด
กาฬสินธุ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 ซึ่งเป็น
ห้องที่ใช้การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน
ด้วยแบบฝึกทักษะ จำนวน 37คน ภาคเรียนที่ 2ปีการศึกษา 2559
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.9 นำผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน
คำอ่าน ของนักเรียนมาหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรของ
Brennan คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00

2.10 คัดเลือกข้อคำถามที่เข้าเกณฑ์และครอบคลุม
จุดประสงค์ไว้ 20 ข้อเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง
ฉบับตามวิธีของ Lovett Method

2.11 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจหาคุณภาพแล้ว
ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับ
กลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำอ่านโดยใช้

ชุดแบบฝึก จำนวน 1 ชุด มี 5 ข้อ ที่มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 1.00 ทุกข้อ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำซ้อนโดยใช้ชุดแบบฝึก ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราการสร้างแบบวัดความพึงพอใจเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือซึ่งคำนึงถึงข้อความ การเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปไม่ใช่เป็นข้อความเท็จและเป็นข้อความที่สั้นเข้าใจง่ายและชัดเจน

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจการเขียนคำซ้อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ ซึ่งมี 5 ระดับ

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจพิจารณาความถูกต้อง ความเที่ยงตรงและสอดคล้องเหมาะสม

3.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโรงเรียนกมลไสยอำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 จำนวน 37 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ จำนวน 5 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.47 ถึง 0.75

3.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่คัดเลือกไว้จำนวน 5 ข้อมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ (Alpha Coefficient)

3.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์พร้อมกับเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนคำซ้อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. คณะผู้วิจัยเตรียมจัดสภาพห้องเรียนและนักเรียนภายในห้องเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ก่อนทำการทดลองได้ทำการทดสอบก่อนเรียนซึ่งใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เวลานำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุป ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนรวม 3 ชั่วโมง
4. หลังจากการทดลองสิ้นสุด ทำการทดสอบหลังเรียนซึ่งใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิมกับการทดสอบก่อนเรียน
5. หลังจากทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสร็จแล้ว นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนคำซ้อน ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำซ้อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น โดยใช้การทดสอบทีแบบ กลุ่มเดียว (One Samples t-test)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำซ้อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น โดยใช้การทดสอบทีแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Dependent Samples t-test)

4. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนคำซ้อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล แปลความหมาย และนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับขั้นดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์โดยใช้ชุดแบบฝึก กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่อง คำซ้อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์โดยใช้ชุดแบบฝึก

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึก

ดังจะได้นำเสนอรายละเอียดผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ในการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติทดสอบ ด้วยการทดสอบการแจกแจงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบการแจกแจงผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน			
Shapiro-Wilk			
	Statistic	df	Sig.
ก่อนเรียน	.939	33	.065
หลังเรียน	.911	33	.051

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าสถิติทดสอบ Shapiro-Wilk ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่อง คำซ้อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ โดยใช้ชุดแบบฝึกมีค่า .065 และ .051 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่อง คำซ้อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ โดยใช้ชุดแบบฝึกมีการแจกแจงปกติ ดังนั้นจึงสามารถทำการทดสอบที่ได้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์โดยใช้ชุดแบบฝึก กับเกณฑ์ ร้อยละ 75 ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง คำซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ โดยใช้ชุดแบบฝึก
กับเกณฑ์ร้อยละ 75

เกณฑ์ ร้อยละ 75(15คะแนน)					
คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
	14.21	2.147	1.141	32	.074

จากตาราง ที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนนาอุดมประชา-สรรค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.21จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน เมื่อนำค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75(15คะแนน)พบว่าไม่แตกต่างจากเกณฑ์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่อง คำซ้อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ โดยใช้ชุดแบบฝึกผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง

ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่องคำซ้อน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์
 โดยใช้ชุดแบบฝึก

คะแนน	คะแนน	คะแนน	t	df	Sig.
	เฉลี่ย	เฉลี่ย			
	หลังเรียน	ก่อนเรียน			
	14.21	9.82	5.036	32	.000

จากตาราง ที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่องคำซ้อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์ โดยใช้ชุดแบบฝึก มีคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 9.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.242 และคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 14.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.147 และเมื่อทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบทางสถิติ พบว่านักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึกผลปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาคำถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำซ้อนโดยใช้ชุดแบบฝึก

รายการคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู	4.67	0.54	มากที่สุด
2. ครูจัดการเรียนการสอนที่เร้าให้นักเรียนสนใจในเนื้อหา	4.39	0.74	มาก
3. ครูสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.15	0.79	มาก
4. นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ครูสอน	4.67	0.59	มากที่สุด
5. นักเรียนอยากเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะนี้อีก	4.45	0.75	มาก
รวม	4.46	0.68	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึกโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาฏนุเคราะห์ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึกอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.15-4.67, S.D. = 0.54-0.79$) โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ นักเรียนพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ($\bar{X} = 4.67, S.D. = 0.54$) ซึ่งมีค่าเท่ากับนักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ครูสอน ($\bar{X} = 4.67, S.D. = 0.59$) นักเรียนอยากเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะนี้อีก ($\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.75$) และครูจัดการเรียนการสอนที่เร้าให้นักเรียนสนใจในเนื้อหา ($\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.74$) ตามลำดับ

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์โดยใช้ชุดแบบฝึก สามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.21 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน เมื่อนำค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 (15 คะแนน) พบว่าไม่แตกต่างจากเกณฑ์

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน เรื่อง คำซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ โดยใช้ชุดแบบฝึก มีคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 9.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.242 จาก และคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 14.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.174 และเมื่อทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เรื่อง คำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.450$ S.D.=0.534) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึกอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.15 - 4.67$, S.D.= 0.54 - 0.79) โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ นักเรียนพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ($\bar{X} = 4.67$, S.D. =0.54) ซึ่งมีค่าเท่ากับนักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ครูสอน ($\bar{X} = 4.67$, S.D. =0.59) นักเรียนอยากเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะนี้อีก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. =0.75) และครูจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนสนใจในเนื้อหา ($\bar{X} = 4.39$, S.D. =0.74) ตามลำดับ

จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.21 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน เมื่อนำค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 (15 คะแนน) พบว่าไม่แตกต่างจากเกณฑ์ (ค่า Sig.เท่ากับ .074) มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05) ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกที่จัดทำขึ้นผ่านขั้นตอนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ สอดคล้องเหมาะสมกับระดับวัย และความสามารถของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดี หลังจากเรียนจบบทเรียนแล้วจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดของ [4] ได้กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของผู้เรียนในการแสดงออกโดยทำแบบทดสอบให้ถูกต้อง หลังจากได้ผ่านการศึกษาค้นคว้าจากบทเรียนแล้ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ [5] ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีมาตราตัวสะกดในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดอยช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 การศึกษาพบว่า เครื่องมือที่ใช้คือ แบบฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน เรื่องคำซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ โดยใช้ชุดแบบฝึกมีคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 9.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.242 และคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 14.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.174 และเมื่อทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนนั้นคณะผู้วิจัยได้จัดทำแผนการสอนไว้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงถือว่าเป็นการเตรียมการสอนที่ดีและเป็นระบบ ทั้งนี้การใช้ชุดแบบฝึกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับ

เนื้อหาที่จะเรียนและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้เรียนแล้ว จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับแนวคิดของ [6] ได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่าหมายถึงแผนการสอนหรือโครงการที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ [7] ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ เพื่อศึกษาทัศนคติประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพ 88.82/83.75 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีค่าเท่ากับ 0.724 ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชา-สรรค์ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เรื่อง คำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} \bar{X} = 4.450$, S.D.=0.534) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอุดมประชาสรรค์ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำซ้อน โดยใช้ชุดแบบฝึกอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($\bar{X} \bar{X} = 4.15 - 4.67$, S.D.= 0.54 - 0.79) โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้นักเรียนพึงพอใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ($\bar{X} \bar{X} = 4.67$, S.D. =0.54) ซึ่งมีค่าเท่ากับนักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ครูสอน ($\bar{X} \bar{X} = 4.67$, S.D. =0.59) นักเรียนอยากเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะนี้อีก ($\bar{X} \bar{X} = 4.45$, S.D. =0.75) และครูจัดการเรียนการสอนที่เร้าให้นักเรียนสนใจในเนื้อหา ($\bar{X} \bar{X} = 4.39$, S.D.

=0.74) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนชัดเจนและมีความน่าตื่นตาตื่นใจ ซึ่งเป็นการเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหา มีความตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น และมีความสนุกสนานในการเรียนจึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ [8] ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ [9] ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการสร้างคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งการวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการสร้างคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/802) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการสร้างคำระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการสร้างคำของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการสร้างคำมีประสิทธิภาพ 85.80/84.03ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1การนำชุดแบบฝึกทักษะไปใช้นั้น ผู้สอนควรทำความเข้าใจในแบบฝึก และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติมากที่สุด ด้วยชุดฝึกที่หลากหลาย เพื่อการวัดและประเมินผลพัฒนาการของผู้เรียนเป็นระยะ ให้การฝึกทักษะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ได้

1.2 ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
ดังนั้นจึงควรเริ่มจากกิจกรรมที่ง่ายไปหากิจกรรมที่ยากทั้งนี้สามารถ
ปรับเวลาตามความเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน

1.3 ผู้สอนควรเน้นย้ำให้ผู้เรียนทำการทบทวนบทเรียน
พร้อมทั้งศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนการสอน เพื่อให้
นักเรียนได้มีความรู้เพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบระหว่างการเรียนการสอน
โดยใช้ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เช่น
การสอนโดยใช้เกม การสอนโดยใช้เพลง การสอนโดยใช้สื่อประสม
 เป็นต้น

2.2 ควรมีการสร้างชุดแบบฝึกในสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้มีความ
หลากหลายมากขึ้น

2.3 ควรมีการพัฒนาทักษะการอ่าน ทักษะการพูด
ทักษะการฟัง การเขียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาครอบคลุมทุกทักษะ
โดยใช้ชุดแบบฝึก

เอกสารอ้างอิง

- [1] Ministry of Education. (2008). **The Core Curriculum Foundation, B.E. 2551.**
- [2] SasithornThanlaksananan(1999). **Thai language teaching behavior in Secondary School.**
- [3] PaisarnWorakham. (2016). **Educational Research.** Mahasarakham: Taksila Printing.
- [4] PhisutthaArirat. (2008). **Educational software development.** Mahasarakham: Apichat Printing.
- [5] PanisaraSumnangyen. (2012). **Development of writing skills that haveThai spelling section Using a practice model for Grade 3 students at Ban Doi Chang School, Chiang Rai Primary Educational Service Area Office Area 2.** Master of Arts Thesis, Chiang Rai Rajabhat University.
- [6] Sawai Prapasri. (2010). **Supervision document: for DesignLearning activities,** Mahasarakham: aha Sarakham Municipality Education Division.
- [7] Boonsong Sopakarn. (2012). **Development of spelling skills of grade 2students using a skill exerciselearning strand of Thai language.** Master of Education Thesis, Rajabhat MahaSarakhmUniversity.
- [8] ChatladaPunnakhan. (2005). **Development of planning activitiesIntegrated learning about Thai songs learning strand of ArtPratomSuksa 4.** Master of Education Thesis, Mahasarakham University.
- [9] KanitthungPhattasing. (2012). **Development of a set of learning activities in“Word Creating”learning strand of Thai Language for MathayomSuksa1.** Master's Thesis, Thepsatri Rajabhat University.